

okai vannak. – A bejárati ajtó mellett ülő, viaszarcú anyára nézett, aki egy szót sem szólt, és visszaült a helyére.

A Makarenkó utcai Gyermekotthon állami gondozottjainak az igazgató Béla bácsi mindig azt hirdette: – Tanulni, tanulni, tanulni! – csak ezért az egy dologért tisztelte Lenint, ez utóbbit mindig halkán mondta. Én meg csüngtem Béla bácsi atyai szavain.

A vámhivatal rámpáján sietős léptekkel robogtam az irodaépület felé, amikor egy Csepel teherautó, több,

ipszilonos tolatással sem tudott az ellenőrzőhelyre beállni, visszafogtam lépteimet, s vártam: elsodorja-e az ellenőrzőbódét vagy sem. Amikor a sofőr istenkáromló szavakkal kimászott a fülkéből, mint Lótné, sóbálvánnyá merevedett velem szemben, és csak ennyit tudott mondani:

– Hé! Paraszt! Hát te?

– Én vagyok a parancsnok – válaszoltam.

Ő megfordult, ráköpdösött az autó kerekeire, és beült a sofőrülésre.

MÁRTON JÚLIA

Felhőátvonulás

*A törzsek között víz zizeg,
Ezüstös fényű kendő,
Oda se néz, csak lengeti
A délelőtti szellő.*

*A koronákban lárma van,
Cinkék, rigók danája,
De a víz felett elnémul
A tavasz csadarája.*

*Gyökerek között hömpölyög,
A törzsek körül árad,
Sodródik fölötte a csend,
Integetnek az ágak.*

*Víz az élet, és él a víz,
Ha tavasszal föléled,
Szelíd hullámmal átölel,
Táplál, tisztít és éltet.*

*De él a víz, a föld vize
Buzog, hömpölyög, árad,
Ezüstös pikkelye alatt
Megtart mindent magának.*

*A hang egykor szólt, hogy: legyen,
És különválasztotta
Az égi s földi vizeket,
S körbejárnak azóta.*

*Az égi víz fentről suhog,
Élet, áldás, ítélet,
A földi víz mélyről buzog
Árad, hömpölyög, széled.*

*Majd, ha útja végére ért,
Felszáll, mint könnyű pára
Égi testvérei közé
Egy boldogabb hazába.*

Vonzás

*Egyre dülnek a vízre
az életadóra
Hajolnak a fatörzsek a
néma folyóra*

*Gyülekeznek a parthoz
Rügyes koronájuk
A zöld hullámok közül
Visszapislog rájuk*

*Nyárfák és korai jegenyék
Pihe-bolyha
Lefelé vitorlázik a
Lomha folyóba*

*És mindenhol amerre csak
Nézek és látok
Élet sistereg és buzog
Engem is átfog*

*Bordáim a part fái
Az égre kinyílnak
Habos alkonyi felhők
Szédülten belém hullnak*

*Ujjaim füvek és lila
Gyöngyvirágok
Ringatóznak az esti
Rigómuzsikához*

*Édes alma cseresznye és
Orgona mámor
Seper át füveim felett
Égi világból*

Hideghullám

*Erős hideg szél érkezett
A böjtnek nincs még vége
Nem kergeti a felhőket
Csak felkente az égre*

*Zsenge levelek lengenek
És csapkodnak az ágak
Zavaros ködök sirülnek
Fehér szöszmösök szállnak.*